

Cheita de aur , SAU AVENTURILE LUI BURATINO

Ilustrații de Ana Grigoriev

Adaptare după povestea originală a lui Alexei Tolstoi de Gordana Maletić

Traducere din limba engleză de Gabriela Trășculescu

Respectăm drepturile de autor. În vremuri îndepărtate, într-un orașel de pe coasta Mediteranei, trăia un tâmplar pe nume Giuseppe, căruia i se mai spunea și Nas Vânat. Într-o zi, alege o bucată oarecare de buștean bătrân. Voia să facă din el un picior de masă. De îndată ce se apucă să-l cioplească, auzi o voce subțire zicând:

– Au! Au! Te rog, nu așa tare!

Bătrânul tâmplar se uită în stânga și-n dreapta, dar, neputând să-și dea seama cine scosese cuvintele acelea, își zise că de vină era doar imaginația lui. Dar când Giuseppe dădu să-și continue lucrul, vocea îi vorbi din nou. Acum chiar că era speriat. I se aburiseră până și ochelarii. Scotoci prin toate cotloanele, aruncă o privire în vatră, și chiar în sus, pe coș, dar nu văzu pe nimeni. Când se întoarse în sfârșit la treaba lui, vocea subțire îl întrebă din nou:

– De ce mă ciupești?

Bătrânul era atât de buimac, încât se așeză în fund pe jos.

Tocmai atunci, cineva bătu la ușă. Era prietenul lui, Carlo, flașnetarul care înainte își câștigase existența din cântat, dar acum îmbătrânise și puterile îi slăbiseră. Când Giuseppe îl întrebă de sănătate, Carlo se plânse că nu se simțea prea bine și îi zise că venise să-i ceară un sfat.

„Excelent! Numai bine scap de vechitura asta caraghioasă de buturugă!“ îi zise în sinea lui Giuseppe, și cât pe ce s-o spună cu voce tare.

– E foarte simplu. Ia bucata asta de lemn cu tine acasă! Cioplește din ea o păpușă, învaț-o să spună glume, să cânte și să danseze, și mergi cu ea din piață în piață. O să scoți destui bani cât să-ți ajungă de o felie de pâine și de un pahar cu vin.

Bătrânul flașnetar acceptă în cele din urmă darul. Își luă rămas-bun de la Giuseppe și își văzu de drum.

